

== Brije trikrat na mesec. ==

Briveo stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Briveo dobiš v Trstu v Gorioli, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 5 nvč.

Rabinec Jozua Münzelles svojim vernim:

Stoji v našem svetem Talmudu zapisano; Dalmacija bode rodila svoje dni strašanskega raka, kateri se bo preselil v 20. stoletju v Trst. Ta posebno judom nevarna žival ne bo hodila ritnijski anpak stopala bode napej proti Izraelu v tem mestu. Gorje njemu ki pade v njegove škarje. Možje obrezani potolažite Gamberja, podkupite ga, da ustavi »Avanti« in se vrne domu!! —

Carne-vale!

Pokopali so to, sv. Pust, zginil si nam v večnost, le spomini so nam še ostali o tebi, — spomini, žalostni in veseli!

Ne vem, ali je spomin, o katerem hočem pisati, žalosten ali vesel; faktum pa je, pa se moram smejati, kadar se spomnim na tisto dogodbino . . .

Luka Stegno se je čutil zelo srečnega na dan sv. Pusta; saj je sklenil, da bo ta dan prvič poprosil za ples Krančevo Milenko, katero je on na skrivnem ljubil . . .

In res je stopil v dvorano z vso njemu prirojeno nerodnostjo pred njo in jo s strašno neokretnim poklonom, pri katerem je s zadnjim delom svojega telesa krepko sumil zraven stoječega gospoda, prosil za plesni venček. Toda ona ga je mrzlo odpravila, rekoč, da ima že drugega — za cel večer.

Brrr . . . to vam je dirnilo Luko! Uničen je stopil v temn kot in premišljal tam tužno usodo svojo.

V tem je zasvirala godba; mogočno so zadoneli akordi muzike po dvorani. Luka Stegno je povzdignil oči. Toda kaj mu je bilo videti! Tam na drugem koncu široke dvorane je ravno drugi objemal »njegovo« Milenko; galantno je položil roke okoli njenega telesa, ona je naslonila kodravo glavico na njegove prsi in zaražala sta tako po dvorani . . .

Malo da se ni storilo Luki temno pred očmi. Srpo je zrl za parom. Toda ne dolgo; nek neznan čut se ga polasti in ga žene z vso silo k mladeum kmetskemu dekletu, katero je stalo osamljeno na strani. Strastno je prime in stisne k sebi in divje zapleše ž njo po razsvitljeni dvorani . . .

Ko je minil prvi plesni venček, začul je Luka za seboj zaničljiv smeh. Ožrši se vidi, da se cela družba plesalcev in plesalek hihita za njegovim hrbtom in pomežikujejo si gléda nanj . . .

Suha zona ga spreleti in osramočen zapusti dvorano.

Pa hotel si je zapomniti tisti večer. Jezno je stopil v krčmo in z mogočnim glasom je klical vina na mizo. Liter za litrom je zgineval v njegovem grlu, dokler ga ni imel dr. Oinos (vino) popolnoma v svoji oblasti. Čudno moč ima vino do človeka; kdor tega ne veruje, naj bi prišel gledat tisti večer našega Luko. Zdaj je kričal, zazgrajal in tolkel po mizi, zdaj je objemal kmetsko babico in na vse to je skoro jokajoče zapel kako zares kosmato.

Da, strašno pijan je bil Luka Stegno na sv. Pusta večer!

Slednjič — ura je bila »trudne, pozne ure že« — odpravil se je Luka z lahko mošnjo in težko glavo domu. Oblastno meroč cesto je globoko basiral tisto národno:

Neumna norica

Kesala se boš! — —

Ju pel je tako dalje, dokler se ga ni vsmilil kamen ob katerega se je spotaknil in nemilo poljubil mater zemljo, ali pravzaprav nekaj drugega. Začutil je nekaj mehkega pod glavo kar mu je tako prišlo, da je kar na mestu zasmrčal — v velik strah domu se vračajočih plesalek.

Petelini so peli, ko se je vzbudil drugega dne Luka Stegno.

»Prinesite mi kave, strašno me boli glava,« zaklical je s zaspanim glasom. Toda nihče se ni oglašil in vrhu tega mu je udaril še inpertinenten duh v nos. Nevoljno se je sklonil po konci, menceajoč si oči. Pa v svoje veliko presenečenje je opazil, da ne leži doma v postelji, ampak na — obeestnem gnoju. Kakor v sanjah plane pokonei in se prime za vroče čelo. Kmalu sprevidi svojo situvacijo in v velikem strahu za svojo »časť« zleze po dolgem ovinku v svoje stanovanje.

Nekaj dnij si je moral lečiti Luka Stegno hudega mačka, katerega se je bil nalezal na pustni večer. Ko sem ga obiskal zadnjo nedeljo in ga vprašal, kako se je mogel tako spozabiti, mi odvrne: nič ne, dé v onem jarku me je Pust ozdravel za vedno.

Antonín.

Logika.

Sin bogatega kmeta, kateri je študiral na latinskih šolah, pride domu na počitnice. Ko sedijo pri večerji, prinese dekla na mizo dve piščeti.

»Jaz morem dokazati,« reče študent, »logično in matematično, da so na mizi tri piščeta.«

»No daj!« reče stari

Študent prime najprej eno pišče v roko in pravi: »To je **jedno** pišče, ne?« Potem prime obe piščeti, rekoč: »To ste **dve** piščeti, kaj?«

»Seveda«, odgovori oče.

»Nu tedaj: **edno** pišče in **dve** piščeti so **tri** piščeta! Quod erat demonstrandum!

»Si pa res prefrigan«, reče kmet. »Zato glej jaz vzamem **edno** pišče, mati **drugo**, ti pa imej za svojo učenost **tretje**!«

Naša kultura . . .!

Moja duša hrepeni po svobodi . . . Moja duša gori, a plamen šviga proti pravičnemu nebu . . .

Preziram ljudi, ki se zanašajo na druge, ki izkoriščajo druge . . . Reveži!! Kaj ne veste ali nočete vedeti, da vsaka socialna forma, — država, ali kako se že imenuje — je samo do tedaj za nas merodavna, dokler nam koristi? Čim prestane biti za nas koristna — in za **revežadelavca** je to žalostno dejstvo — tedaj ima on pravo, da jo zadrži, in da postavi **svojo voljo** — proti volji nemoralne vsevкупnosti!!!!

Reveži!! Kaj ne veste ali nočete vedeti, da mora biti država — društvo enakopravnih, ki se mora podvreči zakonom, ostanovljenim vseobčim porazumenjem? In ako se to sporazumenje prekorrači, potem tudi prestane vspešno skupno delovanje!!!

Bogataš, kapitalist človek z vse mogočimi in nemogočimi naslovi, ta ni več moj — bližnji . . .

Kaj mi pomaga enakost pred tako imenovanim zakonom, ako prevladuje neenakost v imetju! Saj ima vreča polna zlata vedno pravico; torej zopet močnejši proti slabejšemu, kar bi pa moralo biti po pravem društvenem redu — izključeno!!! Kdor ima zlato, ta ima tudi ljudi! Brez zlata smo ničle! Kdor je revež — ta je **telesno — nesvoboden**!!!!

Država mora biti vanjska oblika naše sreče, naše zadovoljnosti . . . ali kdo ima dobička od tega?

Kamorkoli segne revež z roko, čuje klie: Stoj! to je moje! — To pripada po pravu meni. To sem podedoval! In radi tega se moram zadovoljiti z onim kar je ostalo! In kaj je ostalo?? — Nič!!

On se mora na svojo lastno moč, na svojo lastno silo zanašati . . . In drugi, ki so bogati in protežirani ga prezirajo . . .

V bogatstvu ne moremo biti vsi jednaki, ali v skromnosti, v skrmnem načinu življenja moramo biti jednaki . . .

Ali vi, ki ste v javnem socialnem življenju prvi — vi skrbite samo za svoj — žep!!!!

Kako se postopa z razdelitvijo dela? Prevara siromaštvo, ponižanje je poteklo iz tega . . .

Vi, ki živite v blagostanju, poskusite vender enkrat ta kruh . . .

— Kako je to, da so eni gospodje, drugi sluga, da se eni nazivajo »grofi, baroni, plemenitaši« — a vera pozna

samó — sobrata, narava pa samó — človeka! . . .

Kje je prava morala, . . . ?

Je-li to — kultura? . . .

Vun ž njo . . . ? ? ? ?

Oče in sin.

Sin: Pa oče, pustite me vendar samega v krčmo, saj sem že star 17 let!

Oče: No, potem pa stori, kar ne moreš pustiti!

Sin: Pa nimam dnarja, oče — —

Oče: Potem pusti, kar ne moreš storiti!

V krčmi pri Francu.

Četvorica mož pri mizi sedi s posodo obširne oblike, vipavea rujnega prijetni vonj — točaj jim hodi pridno ponj — se širi iz nje ter jih budi iz zaspanosti silne velike. Ob uri pozni, ko vse že spi, sem gledal te čudne slike, na ušesa vlekel, kaj se govori tako strašno!!

Razpór na Slovanskem ves do plke. — po njih menenju — »je iz trte zvít, liberalce in pop ga je že sit, izginil lahko bi čez noč, zato ž njim proč!«
Tableau!!

Znal je.

Gospodar, gospodinja, klatec in dekla sedijo pri kosilu. Gospodnik ukaže hlapcu, naj razdeli prinešeno kokoš. Hlapec vzame glavo in jo da gospodarju — »da bode modro gospodaril«. Noge da gospodinja, — »da se bode urno sukala po hiši«, dekli pa peroti, — »da bode naglo opravljala dela izven hiše.« Život pa ohrani zase, — »da bode dovolj močan pri težkem delu.«

Drugikrat prineso na mizo štiri piščeta, in gospodar veli hlapcu, naj jih razdeli. Hotel ga je stem spraviti v zadrego, ali varal se je mož. Hlapec se nemuzne in pravi: »Eno piščete in vi trije ste štirje; tri piščeta in jaz smo zopet štirje. Torej dobite vi eno, jaz pa tri piščeta!«

Tonček Bésednjak.

Kako se poštanjaka reši.

V nekem mestu seveda ne v Austriji je bil nastal velikanski šunder vsled poloma neke denarne banke, če tudi je birokratiško uradništvo z naj večjo skrbjo varovalo in skrivalo tajnost grdega čina.

Javno menenje in razdraženo časopisje je zahtevalo zapor — hudoleca, ki je bil slučajno »velik kos« — iz krogov visoke birokracije, o katerem se pa ni vedelo kje se drži skrit.

Inspektor redarstva — teka razdražen ravno po sobi. Ravnatelj mu je dal navodila, instrukcije, ukaze in protiukaze, katere je on po takoj odajal svojim podložnim. Ali pri vsem tem, niso prišli na čisto. V tem stopi nadstražnik redarjev v sobo.

Inspektor: Torej? Straža: Sem našel! Insp.: Vendar, kje se nahaja? Straža: Skriva se v hiši gospice Tamarindove, svoje ljubice. Insp.: Ali ste postavil straže okoli hiše? Straža: Osem na vrata in 12 v bližino. Insp.: Ali ste gotov da ne zbeži? Straža: Popolnoma gotov. Insp.: Ne ve nobeden nič o tem. Straža: Popolna tajnost. Insp.: Uradniki? Straža: Ne vedo nič. Insp.: Dobro, zdaj pojdite takoj sam k njemu. Straža: In mandat aresta? Insp.: Poslušajte kaj vam povem. Straža: Oprostite zdaj vendar . . . Insp.: Pojdite s tem listkom katereje vam zročim sam k njemu. Straža: In potem? Insp.: Ko prebere pojde takoj iz hiše in vi za njim. Straži se ne kaj sanja: Sem? Insp.: Ne, na vaš dom? Straža prestrašena: Na moj dom? Insp.: Da, tam se preoblečete oba, da vas nihče ne spozna (Straži padejo luske raz očij). In potem? Insp.: Ga sprejmite na postajo. Tukaj imate 2 listka rezervirana za železnico — in vi se peljete ž njim do švicarske meje. Straža začne razumeti: In ko pride tja? Insp.: Mu voščite srečno pot in se takoj vrnете ter mi sporočite — o nalogi izročeni vaši previdnosti in jaz vam bodem iz sree priroščil, da hitro avancirate.

Zaupni shov v „Peklu.“

(Izvirno poročilo.)

Lucifer je bil sklican zaupni shod po členu 2. v Peklu. Iz vseh delov sveta so prifrčali kako natopirji ali prilazili kakor ostudne kače — zlodejci na shod.

Čemu nas vabiš kralj svetlobe? Ali ti nismo zvesti hlapci? Vsi delamo neod-

dahljivo za tvoje večno kraljestvo. Kaj se je zgodilo? Ali dobivaš premalo duš. Saj so vse kleti, vse votline polne; kotli in ražuji so noč in dan na žrvjavi; pečenke ti ne primanjkuje; v velikem žrelu se vendar ni ugasil plamen. Vnjem videl sem prepolno duš vseh stanov vseh narodov. Imej vsmiljenje saj z najstarejšimi od nas ki čotoma še od tistega visokega padea, ko nas je Mihil pometel iz raja. Pohabljeni smo, stari tako, da nas je že mah zarasel. Deni nas v pokojnino: služili smo dovolj: tudi v peklu naj bi se užival mir po zasluženju. Tako je jamral eden najstarejših Belecubov v imenu svojih tovarišev. In vrag je bil res pomilovanja vreden; parklje je imel vse zgloodane, da niso držalo več podkve, rep tako skrajšan, da je bil le malo daljši od prašičjega; od rogova mu je štrlel še samo kos razpočene trhlina iz čela; brez zob, vrh svega niti človeškega mesa ni mogel več griziti.

Lucifer zablika z očesoma, da je bilo v peklu tako svitlo kakor v kresu na velikem trgu v Trstu.

Prekleti z menoj do vekov veka! Kedo se upa iskati mir v tem delu? Kedo bi užival pokojnino, ko ni niti zaslužil vinarja v primer časa, ko je dolžen biti v moji službi.

Primate, zvežite in potisnite ga v srednje najgloboke žrelo: tam naj trpi žejo, tam naj čaka da ga tisočletja omladijo, da mu zraste rogovje, zobje in parklji. (Povelje se v trenutku izvrši.)

Lucifer potegnivši deset dek tobaka v žareče nosnice nadaljuje:

Sklicaj sem vas na posvetovanje, da vas podučim kako se imate zadržati v času državnoborskih volitev v Avstriji. Znano vam je da dobivamo iz te države najmanje duš. Avstrija je še preveč pobožna. Posebno iz slovenskih dežel cepne le tu in tam kak nepoboljšljivi »liberalce«, — pa še teh je malo.

Katoliška stranka ki je zdaj avancirala v klerikalno — imenuje liberalce tudi take ljudi ki hodijo v cerkev, tedaj tudi pri teh ne bo dobička. Vem pa iz stare Skušnje, da bi se dobil s časoma ravno na slovenskem in posebno na Kranjskem marsikak debel ocvirek pod zob.

Iz zadnjih pekegramov je razvidno, da je upanje na boljšo bodočnost.

Nocoj, ko odbije 11 ura bom določil »zlodjev odsek« za Slovensko. — Izbrani bodo imeli lepo peklenko nalogo, hoditi od vasi do vasi, od sela do sela, od hiše do hiše: sejali bode prepir. Stvar se more pa vršiti tako. Jeden od vas se

breobleče v pobožnega kaplana in s pobožnim licem bode šinfal in opravljal liberalce, brezvrce in tako golazen. Drugi pa v obliki poštenega liberalca, bode zabavljajl čez farje, njih kubarce, čez kaplane in sploh čez klerikalne hinavce in zavitarje. V tem nastane prepir — sovražstvo na eni in drugi strani. Več krvi ko se prelije, več pohujšanja ko pride med nevedni svet in posebno med mladino; — tem bolje za nas. Mi moramo skrbeti, da Slovenec ne zatisne mirnega očesa, da ne bode nikdar složen; zato pa bodi vaša druga naloga skrbeti, da si izvolijo izmed sebe za poslanca največjega sebičneža in če mogoče svetohlinea; ta vam pojde šele na roko. Zabival bode take kline v slovensko-hrvatsko sloglo, da ga bodo še dolgo pomnili.

Narodna.

Ko dekle k maši pride,
Na pragu obstoji;
Ko hitro maša mine,
Najprva ven zleti.

Povsod se ozira okrog,
Kod je v oštarijo pot,
Pa le po tisti se poda,
K' je najbolj uglasjena.

Ko svojega zagleda,
Se v srečo zveseli,
Ta prva je beseda,
Ki jo spregovori:

»Oj ljubček če si kaj
Vsaj za liter daj,
Da bova v oštarijo šla,
In skupaj spila ga!

Tud so nekatere babe,
Ki nič ne marajo,
Če v samih kratkih dnevih
Vse napravijo.

Jim ni zadosti še kofé —
Če jo 'meti vinca še;
Vse to rade pijejo,
Najrajše pa žganje.

Zap. Tonček Besednjak.

Tako je.

Nekaterim je »vera« samo mitele da bi dosegli »evke!« to vé najbolje dr. Šušteršič, ki v svoji novodobni krščanski ljubezni — ne mora sedeti se svojim bratom pri isti mizi.

Klerikalna vera »tržaških svečnikov« odseva tudi iz teh trditvev:

Cerkev je samo latinska torej italijanska, zato imajo pravice do župnišča in višjih cerkv. mest samo Italjani. Slovenec bi smel k večem kaplanovati in molčati. Ta klerikalna »vera« se ne brani pomoči tudi od židovstva ako je isto proti Slovanom.

Čitatelju v pojasnilo.

Nekrasov je velik ruski satirik. Tužen, hladen kadar govori o ženi — v njem zveni struna bolj mehko. Kadar pa se loti v satiri moža, postaja neizprosna. Kadar opisuje gnilo »birokracijo« (plemenito visoko vradništvo), je njegova satira goreča in ostra — njemu se takrat niti nedolžno dete ne smili.

Lermontov glasoviti ruski pesnik je zložil sledečo »kozaško pesem«, katero danes vsaka ruska mati prepeva svojem otroku pri zibelki.

Kozaška Nina-nana.

Spavaj moje lepo dete: nina-nana
Mirna, svitla luna gleda tvojo zibelko.
Povedala ti bodem basen,
Zapela ti pesmico, in ti boš spančkal
Zaprtimi očmi — nina-nana.

Po kamenju teče Terek, peni se motna voda
Krvoločni Čečen plazi o bregovju;
Nabrušuje bodalec. —

Ali tvoj oče, star vojak je v boju ubit:
Spi dete, bodi mirno! nina-nana.

Poznal boš tudi ti ko pride čas vojaški krub
Drzno stopal bodeš z noge v stopalo in
[držal puško. —

Sedlo za vojno ti sešijem se svilo:
Spi moje dete sladko spi! nina-nana.

Pokrovitelj bodeš na videz, v duši pa kozak
Pojdem steboj, da te sprejemem.
Z roko mi bodeš dajal znamenje.
Koliko grenkih solz bom prelila ono noč:
Spi dete moje, mirno spavaj: nina-nana.

Same tuge se bodem razdjala, čakala
[bodem netolažena.

Ves dan bom prosila Boga, cele noči bom
[spraševala karte;

Mislila bom da se dolgočasíš na tuji zemlji.
Spavaj dete, dokler ne poznaš še bolečin:
[nina-nana.

Dala ti bom na pot sveto podobico,
Kedar bodeš molil Boga, deni jo pred seboj.
In pripravljaje se na strašni boj — spomni
[se tvoje matere.

Spi dete spi, tvoja pot je že speljana
[nina nana.

**Poglejmo kaj je Nekrasov iz te
nežne lepe pesmi naredil.**

NINA NANA.

Spi porednež, dokler ne moreš še škodo-
[vati: nina-nana!

Temna gleda luna v tvojo bakreno zibelko.
Pričela bom ti pripovedovati ne basni —
[ti bodem pela — **resnico.**

In ti spi — zaprtimi očmi: nina-nana.

V deželi razglasila se je tolažilna vest za vse:
Tvojega očeta so zaprli spoznan je bil kot
[velik »goljuf.«

Ali tvoj oče je zvijačnež hudobni, on jo
[zna dolgo, zna dolgo.

Spi porednež, dokler si še pošten: nina-nana.

Rasel boš in poznal krščanski svet.
Ukupil si bodeš frak in uradniško monduro.

In pero bode tvoje orožje.
Porečeš: Mož sem postal in sem varuh
[dobre stvari.

Spi, tvoj pot je že nakazan: nina-nana.

Uradnik boš na videz, »lump« v duši.
Pojdem, da te spremim — z roko in dajal
[mi bodeš znamenje.

Kmalu se boš naučil upogibati hrbet.
Spi hudobnež, dokler si še nedolžen.
[nina nana.

Miren in ponižen, kakor jagnje,
Obraza patrtega; lazil boš kakor gad do
[višja mesta.

In vest bo tvoja mirna!
Spi, dokler ne moreš še krasti: nina-nana.

Kupil bodeš hišo na nastropja do svidenja na
[višjem mestu.

In postal si čez noč — visok mož pleme-
[nit Rus.

Živel boš srečno — mirno, in jasnim čelom
[končal boš življenje.

Spavaj mej lepi uradnik, spavaj: nina-nana!

P. S. Pri prevaji nismo gledali na
obliko ampak samo na vsebino.

Uredn.

Balada.

Kučerju Janezu.

poklonjena »ORGLCAM«
naroden motiv.

V »brun« sva sedela,
Si gledala v oči...
Ko kučer se je zdramil
In rekel konju: hi!!

In konj je »brun« povlekel,
In v grapo zvrnil nas;
Zgubil klobuk je Janez
In jaz — sem klel na glas!!

V krčmi.

(Goriška himna.)

Tovariši, kozarce natočimo,
do dna zdaj sladko vinčice izpimo
Bog živi vselej zmernega pijanca,
Bog živi Tončka, laškega poslanca.
(zbor.)

Beg živi vselej zmernega pijanca,
Bog živi Tončka laškega poslanca.

Oj on je mož, kje najde se jednaki
on mož prvak med vsemi je prvaki,
nikdar ni bilo ga in ga ne bo,
Kot je signore bon Antonio.

(zbor)

Nikdar ni bilo ga in ga ne bo,
kot je signore bon Antonio.

Kaj Gripo, Eberl, drugi tiški zviti,
vsi morajo pred njim se skriti,
oj, on je zviti, on je zelo pretkan,
zato je bil i za poslanca zbran.

(zbor)

Oj, on je zviti, on je zelo pretrkan,
zato je bil i za poslanca zbran.

Slovenska ga večina je volila, —
oj ta večina je ogromna bila, —
vsi tisti, ki so pametni postali,
Glasove svoje njemu so oddali.

(zbor)

Vsi tisti, ki so pametni postali,
Glasove svoje njemu so oddali.

Oj vsi imajo radi te bon Tone,
vsi delajo odkritosrčne ti poklone,
saj ti edini moreš pomagati,
pomoči, dragega miru nam dati.

(zbor)

Saj ti edini moreš pomagati,
pomoči, dragega miru nam dati.

Dokler poslednji pivec bode bival,
na čast bo tebi s pesmijo napival,
le tebi hvalo bode zmerom pel,
sp min tvoj časten večno bo živel.

(zbor)

Le tebi hvalo bode zmerom pel,
spomin tvoj časten večno bo živel.

Binč Kafčič.

„Na“ „pri“ in „k.“

Davorin: Bil sem minole nedelje na opereti.

Zdravko: Tudi jaz sem bil včeraj gor pri sv. Gori.

Davorin: Kako pa govoriš, da si bil gor pri sv. Gori?

Zdravko: Kako govoriš pa ti, ko praviš, da si bil na opereti?

Davorin: Jaz lahko trdim kaj takega, ker so slučajno pozabili partituro baš na oni stolici, na katero sem se jaz vsedel.

Zdravko: Potem seveda imaš ti prav; jaz n. pr. ko grem k veselici, in se nahajam na zame neugodnem mestu, stopim na stolico, in tudi na mizo samo, da potem lahko rečem, da sem bil pri veselici.

Ljubljanske novice.

(Poje Povliha).

»Slovenski list neodvisno slovensko krščansko socijalno glasilo« je govoril zadnjič o ceklji. Pravijo, da je imel le sebe v mislih, samo pod različnimi barvami.

Čudno je, da je klerikalnim listom še le potem prišlo na misel, da je »Slovenski Narod« grobokop koroških Slovencev, ko jim je to dokazal, da so oni zakrivili poraz Slovencev na Koroškem.

Popravkom v ljubljanskih listih zdaj ne verjame drug kot nasprotna stranka.

Nemški česar Viljem je odtelefoniral da sprejme v »štant« dr. Šušteršičevega sv. duha s pogojem, da mu ga nazaj pošlje, če bi mu ne hotel služiti. Šušteršič je garantiral za tri leta.

Kakor slišimo od zanesljive strani, se Nemcem v Ljubljani nikaka krivica ne godi. Ko je bil Šušteršič še v Ljubljani, je prišel neki kmet k njemu z besedami: »Dober dan, prijatelj?« »Od kedar sva si pa prijatelja?« začudi se od sv. duha razsvetljeni mož. »Saj ste pred volitvami zatrjevali, da smo si prijatelji!« odgovori kmet. »A za božjo voljo, človek, to je bilo pred volitvami!« reče sv. duh iz Šušteršiča.

Vsa čast tistim slovenskim narodnim narodnjakom, ki hodijo v kazino!

»Kranjski Janezi« so s Kitajskega pisali, da so tudi Kitajke lepa dekleta. Govori se tukaj, da bomo Slovenci kmalu tudi na Kitajskem naseljeni. Srečo pa imamo!

»Brivec« v Ljubljani še ni na in deksu. Pa se zna še zgoditi.

g. Pust je pobodel mnogo največje gospode, še celo nežni spol. Rogovileža so obsodili na štirideset dnanski post.

Neki tukajšnji trgovec je prišel iz tretjega nadstropja brez kake poškodbe srečno na ulico. Temu dogovorku se pripisuje velik političen pomen.

Neka deklica je nekega študenta tako goreče ljubila, da je bil kar osmojen.

Pavlihu se je sanjalo, da dobi v »Brivcu« sliko. Plačal jo bo dr. Šušteršič o sv. Nikoli.

Št. 13. Zvončkove ulice ima konkurenco. Ubogim revam naj se prihitijo na pomoč.

Ne vemo, ali je res ali ne, da se na ljubljanski višji gimnaziji zato tako malo kuri ker se boje, da bi se dijaki ne prehladili, ko pridejo na prosto. Res je samo to, da se presneto malo kuri.

Škoda, da smo Slovenci še le zdaj zvedeli, da imamo kralja slovenskega, ko je že mrtev.

Letos pojde k vojakom mnogo tukajšnjih enoletnih neprostovoljcev.

Misli drugih.

Največji tepec in največji lakomnik nista nikdar sita.

Kedar žandarmarija vlovi katerega najslabših lumpov, se hvali, da je naredila dober plen.

Molčanje znači pametnega modrijana pa tudi pametnega tepca.

Ženitev je visoka šola - potrpljenja.

Vse na svetu ima svoje meje samo sovraštvo ga nima.

Laž je edina resnica tega veka, denar je najboljši »pos« za notranje in zunanje dežele. —

Poslano.

Dopisnik iz Brezovice, ki je v zadnji števec Brivca tako nesramno moje ime in moje poštenje brez dekazov onečastil, ga imenujem obrekovalca in lažnika, — ter zahtevam od njega da se sam opraviči pred menoj ako ne bode prisiljen odgovarjati kje drugje.

Brezovci so sploh pošteni in dobri ljudje, zato zamore biti samo eden med njimi kateri ni vreden da brezovske pota drsa: — Jaz sem tudi iz Brezovice doma in se čutim kot domačin, dotični pa nima toliko veljave da bi poštem človeku pota zapiral. Ker želim da bi prišla prava resnica na dan; pričakujem pravega Brezovskega kosmatince, da se skaže z resnico ali se skrije z lažjo. —

Jožef Mihulič.

„Orglski večer“

poklonil tržaškim „ORGLCAM“
v „božjem strahu“ Prešernov duh
v obliki „Povža“.

»Auer« sije
orgljar pije
Znan pri Francu v krčmi tam.
Hvali špino
Pije vino,
Saj globok njegov je »hram«.

»Oj kvartini
zdravlja klini —
Če vas ni pa sem bolan.
Moje zdravje
Ni ko kravje
Da bi vodo pil vsak dan.«

Orgljar pije
Va-se lije
Dokler polen ni »predal«
ž njim prijatljivi
jezni skratljivi
Delajo strašan škandal.

»Oj dopjoni
Vi kujoni
Saj brez vas živjenja ni!
Če ste prazni,
Ni bojazni.
Da b' se mi »pošlatali«!!«

Dvanajst bije.
Jože vpije:
Moja ura je prišla!
Ker če toči
Čez polnoči
Ga »polip« na karti ima

In »registri«
vedno bristri
Jo pobrišejo v kofè.
Tam še eno,
Ko pod mreno,
Zaorgljajo — »orgljee«.....

DOPISI.

Iz Barkovelj! Dragi Brivce! Naš slavo-
voznani kapevilla »šior Peppi« je lazil
vedno za mano ter mi je slatkimi bese-
dami priporočal slavnega Hortiza. Vedno
mi je pravil; »Če boste držal vi z nami
dobite 40 parov šulnov za delati za otroke
te boge v šoli in če ne pa vam ne dam
nič.« Ko je napočil dan volitve šen šel h

našemu Drejčku kamor se vsaki krat za-
tečem, ter ga lepo prosim naj mi napiše
našega kandidata Ribarja in da naj mi
posodi tudi eno srajco, hlače, šjarpo, skor-
nje in tako dalje, da morem v dostojni
oblek na volišče. Mi čevljarji in brivci
imamo dan danes vedno manj zaslužka in
vedno večjo žejo. Ponosem se šel tedaj na
volišče v lepi obleki (sej nobeden ni vedel
da je sposojena) ter pošteno volil našega
kandidata. Ko je šior Peppi to zvedel kdo
mi je obleko posodil, je rekel: S tistim
ki držiš, tisti naj ti da delo; ali jas se ne
ustrašim tega kajti »Mikel šustar, barkov-
ljanski čevljarski minister ni še trpel mi
tudi ne bode za radi tega pomanjkanja.«

Mihalj Višič.

Mokronog. V naši občini je razpisana
služba župana z letnih 365, vsako četrto
leto se poviša plača.

Prosileci morajo imeti sledeče zmož-
nosti, mora znati vsaj do dvanajst šteti,
mora poznati na uri, tudi so rimske šte-
vilke in to radi policijskih ur. Glavna
zahteva pa je, da mora imeti prakso v
posipanju občinskih cest; radi česar so že
trije odstopili, ker te prakse niso imeli.

Prošnje se sprejemajo do 32. grudnia
1901. Krčmarji in usnjariji imajo prednost.
Če bi se noben sposobnejši ne oglasil se
sprejma tudi navadna oseba — pod naved-
enimi pogoji.

Čvek.

Iz Slapa pri Vipavi. — Dragi brivce!
Iz naše vasi gotovo še nisi prijel nobe-

nega dopisa, kajti do sedaj ga ni bilo po-
treba ker imamo tukaj svojega »polbir-
mojstra«, kateri skrbi za svoje opravke.
Pretečeno nedeljo imeli smo tukaj veliki
ples, ki ga je priredilo naše mlado bralno
društvo »Lipa«. Ples završil se je izborno
in brez kakih ovir. Toda za ples mora se
vedno skrbeti, kojo punco se bo vzelo
seboj. Naša slapenska punca Viktorija pa
je mislila da se bo ples ponesrečil in iskala
in izbirala si je fante toliko časa, da no-
benega več ni mogla vdobiti. Uboga reva
se je morala zadovoljiti, ako je hotela ple-
sati z mladim možem.

Pregovor pravi: Kdor si preveč izbira,
najslabše vdobi.

Jako čudno se nam pa dozdeva, da
dekan Erjavce še ni položil 200 kron, da
mu dokažemo, kako so njegovi podrepaniki
iz njegovih kleti pili, kar on zanikuje.
Kakor se vidi je »kost zelo trda« in bo
družba Sv. Cirila in Metoda to zgubila.

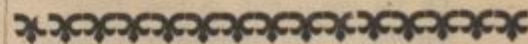

K r č m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporočajo slavnemu občinstvu svojo go-
stilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s prist-
nim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim
in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno
mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

Slavna gospoda, kranjska politika na Dunaju je danes edino pametna
politika nespametnih ljudi. Kranjski klerikaleci ne morejo živeti brez li-
beralcev; ko bi med njema nastal mir, bi končala konfuzija. A ravno
konfuzije je treba na Dunaju, zato jo imajo i Kranjci; tega menenja je
tudi Dr. Suštersič — in zato ima on pravo.

oooooooooooooooooooo

Chief-Office: 48 Brixton-Road, London, SW.

A. THIERRY'S

pravo mazilo centifolie

je najkrepkeji mazilni izvleček, deluje po popolnem čiščenju, hladilno, ima hitro ozdravljivo moč odstrani z omehtenjem vsako tuje telo. Neobhodno potrebno za turiste, kolesarje in jahače.

Doživja se v lekarnah.

Po pošti franko 2 hlebčka 2 K 50 st. Hlebček za

poskus proti nakaznici 1 K 80 st. pošlje pregled in zalogo vseh dežel sveta, lekar A. THIERRY, tvornica v Pregradi pri Rojč-Slatini. Ogibati se je ponarejanja in pazi naj se na vzgano varstveno znamko na vsakem lončku.

oooooooooooooooooooo

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Kdor išče, ali ima za oddati stanovanja, magazine, hiše, dvorce (viline) vrte itd.

naj se potruži do

Taler-ja

ulica Chiozza šte. 12.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Plazza Rosario 2. (šolsko poslopje)

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Brivec

pride z najbolj skrhano britvijo obrit onega, ki se ne zavaruje pri banki

„Slaviji“

katera je jedini slovanski zavarovalni zavod med nami. Ona zavaruje človeško življenje na najrazličnejše načine; poslopa in premičnine pa proti požarnim škodam. Tarife ima ta naša domača zavarovalnica tako nizke in izplačuje škode tako točno in kulantno, da je pač dolžnost vsakega zavednega Slovence okleniti se je, zlasti ker mu daje večje varnost, ko katera koli druga zavarovalnica. Narodna dolžnost bodi torej Slovencem pri „Slaviji“ iskati zavetišča.

„Svoji k svojim!“

Koncem leta 1899 iznašala je banke „Slavije“

letna zavarovalnina K 5.267.195-44 h

rezerve in fondi K 20.579.495-88 »

dosedanja izplačila K 62.922.942-86 »

Vsa pojasnila daje drage volje generalni odbor zastop banke „Slavije“.

V Ljubljani Gospodske ul. št. 12 ter krajna zastopstva po vseh večjih krajih.

MARTIN MARC

priporoča našim domačinom svojo gostilno

Pri stari perici

„ALL' ANTICA LAVANDAIA“

v ulici Industria št. 39.

pri sv. Jakobu.

Toči dobro istrsko po 40 nov.

dalmatinsko » 36 »

belo vipavsko » 40 »

Za družine ne manj od 5 lit. 4 nov. manj.

Dobi se vedno gorka in mrzla kuhinja, priskrbljena z dobri jedili.

„Ljubljanska kreditna banka“

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižice, na tekoči račun in na giraconto s 4 1/2 % obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok.* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 10.400.000 založ. kapitala.

Asikuracije so znašale:

Varsteena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 122 milijonov K 174.000 gld.

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 918.000 K.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„Slovenka“

glasilo slovenskega ženstva v Tustu. Mesečnik s poučno in zabavno vsebino, kakor razprave o ženskem vprašanju, vzgoji, zdravstvu itd. Lepe povesti in pesmi. Cena za vse leto 6 kron, za pol in četrt leta razmerno. Naroča se pri upravnistvu „SLOVENKE“, Trst, Via Molino piccolo 3. II.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si boji družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem

Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajcu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

prejema hranilne ulege in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	48.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s svežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

☛ izšel je ☛

Brivčev koledar

☆☆☆ za leto 1901. ☆☆☆

„Brivčev Koledar“ ki letos velja semo 25. nov. (50 sšot.) prinaša, razno gradivo šaljive in podučne vsebine

☛ tudi je bogat lepih slik. ☛

„Brivčev Koledar“ dobiš povsod kjer se Brivec prodaja; torej po tobakarnah v Trstu, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju in Pulju, — pa tudi na železniških postajah v St. Andreju, Nabrežini, St. Petru, Pragerskem, Zidanem mostu in v Ljubljani. —

Naročiš se ga lahko tudi pri upravnistvu „Briveca“ v Trstu. — Pošilja se samo proti poštmem povzetju.

Upravnistvo „Briveca.“